

«Ні труни, ні хрестів і ні тризни! Прямо в яму, на віки-віків! Чорна сповідь моєї Вітчизни і її затамований гнів»

А. Листопад

Голод... Це страшне слово повертає нас у далекі 1932–1933 роки. Український народ у смутку і скорботі доземно схиляє голови, вшановуючи пам'ять мільйонів його жертв, засуджуючи творців цієї чорної сторінки в історії України.

Відкриті архівні документи ще і ще раз засвідчують, що авторами геноциду, штучного голодомору, фізичного знищення народу стали тодішня правляча влада, радянський політичний режим.

Народ України пам'ятає сторінки свого життя, але з часом відійдуть у небуття свідки тих трагічних подій Великого Голодомору. А тому варто робити все, щоб їх нащадки, особливо молодь, знали про ті лихоліття, свято берегли їх у своїй пам'яті в ім'я того, щоб таке страшне минуле ніколи не повторилось.

Тому до цієї дати учні сьомого класу на чолі з класним керівником Десятник Т.В. підготували і провели літературно-музичну композицію «Пам'ять голоду, пам'ять серця».

Учні ознайомили присутніх із трагічними сторінками тих страшних подій української історії, згадали про жахи голоду 1932-33 років, про загибель мільйонів людей, про трагізм, який ховається за словом «голодомор».

Закінчився захід зворушливою піснею «Свічка» у виконанні Оксани Білозір, яка присвячена усім загиблим під час голодомору...

Т.В.Десятник, класний керівник 7 класу

